کِتابِ هوشِعَ نَبی

پیشگُفتار

هوشِعَ نَبی بعد از عاموس نَبی دَ قَلمرَوِ پادشاهی شمالی اِسرائیل نَبُوَت مُوکد، دَ امزُو زمان دَ سامِره هَرَج-و-مَرَج بُود و مردُم دَ مُشکِلاتِ کَلو گِرِفتار بُود. دَ شُروعِ امزی کِتاب هوشِعَ دَ اَمرِ خُداوند قد یگ خاتُو دَ نامِ جومِر توی مُونه و جومِر فاحِشه‌گری کده قد هوشِعَ بےوَفایی مُوکُنه. اِی یگ تَشبیه بَلدِه بَنی اِسرائیل

اَسته، چُون خُداوند بَنی اِسرائیل ره بحَیثِ قَوم خُو اِنتِخاب کده قد ازوا عهد بسته کد، ولے بَنی اِسرائیل عهد ره باربار مَیده کد و قد خُداوند بےوَفایی کده دَ پرَستِشِ بُت‌ها رُوی اَوُرد؛ دُرُست رقمی که یگ خاتُو قد شُوی خُو بےوَفایی مُونه و فاحِشه‌گری کده دَ پیشِ مَردای دِیگه موره. اَرے، بَنی اِسرائیل دَ پیشِ خُدایونِ بیگَنه دُعا کد و مُطابِقِ راه-و-رَسمِ مِلَّت‌های گِرد-و-بر خُو رفتار کد تا حاصِلاتِ کَلو دَ دِست بیره که مُزدِ فاحِشه‌گری شی بُود. اُونا امچُنان دَ غَیتِ جنگ دَ جای که تَوَکُل خُو ره دَ خُدا کُنه،

بَلدِه کومَک گِرِفتو دَ پیشِ پادشایونِ مَملَکَت‌ها رفت. امزی خاطر خُداوند قَومِ اِسرائیل ره بارها خاتُون خُو خِطاب مُونه و خود خُو ره شُوی، و بارها از فاحِشه‌گری شی توره مُوگه تا واضِح کنه که قَومِ اِسرائیل چِیقَس بےوَفا بُوده و خُداوند چِیقَس باوَفا. اِی پَیغامِ خُداوند دَ وسِیلِه هوشِعَ بَلدِه ازی نَبُود که بَنی اِسرائیل ره کامِلاً نابُود کنه، بَلکِه بَلدِه ازی بُود که اُونا توبه کده پرَستِشِ بُت‌ها ره ایله کنه و پس سُون خُداوند بییه؛ اِی مَوضوع دَ فصلِ آخِرِ امزی کِتاب بطَورِ واضِح قابِلِ دِید اَسته.

خانِنده‌ها باید مُتَوَجِه بَشه که «اِفرایم» و «اسرائیل» یگ معنیٰ مِیدیه و مقصد شی مردُمِ «پادشاهی شمالی اِسرائیل» اَسته.

طبقه-بَندی مَوضوع‌ها

خانَوارِ هوشِعَ یگ مِثال بَلدِه بےوَفایی اِسرائیل

مجازات بخاطرِ بےوَفایی (۲:۲)

هوشِعَ و خاتُونِ بےوَفا (۱:۳)

اِدعاها دَ بَلِه اِسرائیل و پیشوایونِ ازوا (۱:۴)

قضاوَت دَ بَلِه اِسرائیل (۱:۵)

حاصِلِ اِسرائیل گِردباد اَسته (۱:۸)

جَزای اِسرائیل (۱:۹)

مُحَبَتِ خُدا بَلدِه اِسرائیل (۱:۱۱)

گُناهِ قَوم (۱۲:۱۱)

قار و غَضَبِ خُدا دَ بَلِه اِسرائیل (۱:۱۳)

۱ ① کلامِ خُداوند که دَ روزای
پادشاهی عُزیا، یوتام، آحاز و حِزقیا
پادشایونِ یهُودا و دَ روزای پادشاهی
یرُبعام باچِه یوآش پادشاهِ اِسرائیل دَ هوشِعَ
باچِه بئیری نازِل شُد، ازی قرار اَسته:

خانَوارِ هوشِعَ یگ مِثال بَلدِه بےوَفایی اِسرائیل

② اوّلین کلامِ خُداوند که دَ هوشِعَ
نازِل شُد، خُداوند دَ هوشِعَ گُفت: "بورُو،
بَلدِه خُو یگ خاتُونِ فاحِشه بِگِیر تا از

فاحِشه‌گری بَلدِه تُو اَولاد پَیدا کُنه، چراکه
اِی سرزمی قد خُداوند بےوَفایی کده و
بَرملا فاحِشه‌گری مُونه." ۳ پس اُو
رفته جومِر دُخترِ دِبلایم ره گِرِفت و اُو
شِکامتُو شُده بَلدِه شی یگ باچه زَیید.

۴ اوخته خُداوند دَ هوشِعَ گُفت: "اُو
ره یِزرعیل نام کُو، چراکه بعد از یگ
زمانِ کم اِنتِقامِ خُونی ره که دَ یِزرعیل
ریختَنده شُده از خانَوارِ یِیهُو مِیگِیرُم و
پادشاهی خانَوارِ اِسرائیل ره از بَین مُوبرُم.
۵ و دَ امزُو روز کمونِ اِسرائیل ره دَ درّه
یِزرعیل مَیده مُونُم."

۶ جومِر بسم شِکامتُو شُد و یگ دُختر زَیید. اوختە خُداوند دَ هوشِعَ گُفت: "اُو ره «لو-روحامه» نام کُو، چراکه ما دِیگه دَ بَلِه خانَوارِ اِسرائیل رَحم نَمُونُم که اُونا ره بسم بُبخشُم. ۷ لیکِن ما دَ بَلِه خانَوارِ یهُودا رَحم مُونُم. اَرے، اُونا دَ وسِیلِه کَمو، شمشیر، جنگ، اَسپو و اَسپسوارا نِجات پَیدا نَمُونه، بَلکِه ما خُداوند، خُدای ازوا، اُونا ره نِجات مِیدیُم."

۸ وختِیکه جومِر لو-روحامه ره از شِیر جدا کدُد، اُو شِکامتُو شُد و یگ باچِه

دِیگه زَبید. ۹ اوخته خُداوند گُفت: "اُو
ره «لو-عمی» نام کُو، چراکه شُمو قَوم مه
نِیَستِید و ما خُدای شُمو نِیَستُم.

۱۰ ولے تِعدادِ بَنی اِسرائیل رقمِ ریگِ
دریا مُوشه که نَه کس اندازه مِیتَنه و نَه
حِساب؛ و دَ امزُو جای که دَزوا گُفته شُد،
'شُمو قَوم مه نِیَستِید،' دَزوا گُفته مُوشه،
'بچکِیچای خُدای زِنده.' ۱۱ اوخته مردُمِ
یهُودا و مردُمِ اِسرائیل یگجای مُوشه و
بَلدِه خُو یگ رهبر تعیِین مُونه و اُونا از
زمی باله مُوشه، چراکه روزِ یِزرعیل، روزِ
بُزُرگ مُوبَشه.

۲ ① بِرارون خُو ره «عمی» بُگِید و خوارون خُو ره «روحامه.»

مجازات بخاطرِ بےوَفایی

② دعوا کنِید، قد آبِه خُو دعوا کنِید،

چراکه اُو خاتُون مه نِییه

و ما شُوی شی نِیَستُم.

دعوا کنِید تا اُو فاحِشه‌گری خُو ره از رُوی خُو دُور کُنه

و زِناکاری خُو ره از قدِ
پِستونای خُو؛

③ اگه نَه ما کالای شی ره بُر کده
اُو ره لُچ مُونُم

و اُو ره رقمِ روزی که
تَوَلُد شُدُد جور
مُوکنُم.

ما اُو ره رقمِ بیابو جور کده

دَ زمِینِ خُشک تَبدِیل
مُونُم

و از تُشنَگی مُوکُشُم.

④ ما دَ بَلِه بچکِیچای ازُو ام رَحم نَمُونُم،

چراکه اُونا بچکِیچای فاحِشه‌گری اَسته.

⑤ چُون آبِه ازوا فاحِشه‌گری کد؛

خاتُونی که اُونا دَ کَورِه شی بُود، رفتارِ بےشَرمانه کد.

چُون اُو قد خود خُو گُفت: ʿما از

پُشتِ عاشُقای خُو مورُم؛

اُونا نان مَره، آو مَره،
پاشُم مَره، کتان مَره،

روغون مَره و وُچی کدَنی
مَره دَز مه مِیدیه.[۱]

۶ امزی خاطر ما راهِ ازُو ره قد
خارها بَند مُونُم

و دَ گِردِ ازُو دیوال آباد
مُونُم تا راهِ خُو ره پَیدا
نَتَنه.

⑦ اُو از دُمبالِ عاشُقای خُو مُودَوه،

لیکِن اُونا ره گِیر نَمُونه؛

اُو اُونا ره مُوپاله،

لیکِن اُونا ره پَیدا نَمِیتَنه.

اوخته قد خُو مُوگیه: «ما باله
شُده پس دَ پیشِ شُوی اوّلنِه
خُو مورُم،

چُون اُو غَیت از آلی کده
بَلدِه مه خُوبتَر بُود.»

⑧ اُو نَمِیدَنِست که ما بُودُم

که دَزُو غَلّه و شراب و
روغونِ زَیتُون دَدُم؛

و نُقره و طِلّای ره که ما بَلدِه شی
پِرَیمو کدُم،

اُونا بَلدِه بُتِ بَعل اِستِفاده
شُد.

⑨ امزی خاطر ما غَلِه خُو ره دَ وخت
شی

و شراب خُو ره دَ فصل

شی پس مِیگِیرُم

و پاشُم و کتان خُو ره که لُچی ازُو ره پوشَنده،

ازُو دُور مُونُم.

⑩ آلی ما شرمگاهِ ازُو ره

دَ پیشِ نظرِ عاشُقای شی بےپَرده مُونُم

و هیچ کس اُو ره از دِست مه خلاص کده نَمِیتَنه.

۱۱ ما تمامِ خوشی‌های شی ره بَند مُونُم:

عِیدها، ماه‌های نَو،
روزای آرام

و تمامِ جشن‌های تعیِین شُدِه شی ره.

۱۲ ما تاک‌های انگُور و دِرختای انجِیر شی ره تباه مُونُم،

که اُو دَ بارِه ازوا گُفتُد:

'اینَمیا مُزد مه اَسته

که عاشُقای مه دَز مه
دَده.

ما اُونا ره جنگل جور مُونُم

و جانوَرای وَحشی اُونا ره
مُوخوره.

⑬ ما اُو ره بخاطرِ روزای که بَلدِه
بُت‌های بَعل تعیِین کدُد، جَزا
مِیدیُم،

بخاطرِ روزای که اُو بَلدِه
ازوا بُخورِ خوشبُوی

تقدِیم کد

و خود ره قد گوشواره‌ها و دِیگه
گوش-و-گانِه خُو آرایش کده

از پُشتِ عاشُقای خُو رفت

و مَره پُرمُشت کد.“

اِی ره خُداوند مُوگیه.

⑭ ”باوجُودِ پگِ کارای شی، اینه،
ما اُو ره مَلَم مُونُم

و اُو ره دَ بیابو میرُم

و قد ازُو تورای دِلشِین
مُوگیُم.

⑮ چُون دَ اُونجی ما تاک‌های انگُور
شی ره دَزُو مِیدیُم

و درّه عَخور ره درگِه اُمِید
جور مُونُم.

دَ اُونجی اُو رقمِ روزای جوانی خُو

و رقمِ روزی که از
سرزمِینِ مِصر بُرو
اَمَد، از اَید مُوشه.»

۱۶ خُداوند مُوگیه:

"دَ امزُو روز تُو دَز مه مُوگی،
'شُوی مه،'

و مَره دِیگه 'بَعل مه،'
کُوی نَمُونی.

۱۷ چُون ما نام‌های بُت‌های بَعل ره از
دان تُو دُور مُونُم

و نام‌های ازوا دِیگه گِرِفته
نَمُوشه.

۱۸ دَ امزُو روز ما قد بَنی اِسرائیل و

جانوَرای بیابو، مُرغَکوی هَوا و
خزِنده های زمی

یگ عهد بسته مُونُم

و کَمو، شمشیر و جنگ ره

از سرزمِینِ ازوا گُم مُونُم

و باعِث مُوشُم که اُونا دَ
صُلح-و-اَمنیَت خاو
بوره.

⑲ ما تُو ره تا اَبَد دَ نام خُو مُونُم؛

ما تُو ره قد عدالت و
اِنصاف

و قد مُحَبَت و رَحمت دَ
نام خُو مُونُم.

۲۰ ما تُو ره دَ وفاداری دَ نام خُو
مُونُم

و تُو اِقرار مُونی که ما
خُداوند اَستُم.“

۲۱ خُداوند مُوگیه:

”دَ امزُو روز ما جواب

مِیدیُم،

ما دَ درخاستِ آسمونا جواب
مِیدیُم

و اُونا دَ درخاستِ زمی
جواب مِیدیه؛

(۲۲) و زمی دَ نتِیجه غَلّه و شراب و
روغو مِیدیه

و اُونا مُوگیه، «خُدا کِشت
مُونه.»

(۲۳) ما اِسرائیل ره بَلدِه خود خُو دَ

زمی کِشت مُونُم؛

ما دَ بَلِه «لو-روحامه» رَحم
مُونُم

و دَ «لو-عمی» مُوگیُم، ʻتُو قَوم مه
اَستی؛ʼ

و اُونا مُوگیه، ʻتُو خُدای مو
اَستی.ʼ"

هوشِعَ و خاتُونِ بےوَفا

۳ ① خُداوند دَز مه گُفت: "بسم

بورُو و خاتُونی ره که معشُوقِه عاشُق خُو و زِناکار اَسته دوست بِدَن، امُو رقم که خُداوند بَنی اِسرائیل ره دوست مِیدَنه، باوجُودِ که اُونا سُون خُدایونِ دِیگه رُوی کده و کیک‌های کِشمِشی ره که نذرِ بُت‌ها اَسته خوش دَره.“

۲ پس اُو ره دَ پوزده مِثقال نُقره، یگ و نِیم بارِ خَر جَو خرِیدُم ۳ و دَزُو گُفتُم: ”تُو باید بَلدِه روزای کَلو قد ازمه بُمَنی؛ تُو باید فاحِشه‌گری نَکنی و قد مَرد خاو نَشُنی و ما ام قد ازتُو خاو نَمُوشُم.“

۴ چُون اِی نُمایانگرِ ازی اَسته که بَنی

اِسرائیل بَلدِه روزای کَلو بِدُونِ پادشاه، بِدُونِ رهبر، بِدُونِ قُربانی، بِدُونِ ستُونِ پرَستِشی و بِدُونِ ایفود و بِدُونِ بُت‌های مُومَنه که دَ خانه پرَستِش مُوشه. ⑤ بعد ازُو بَنی اِسرائیل پس میِیه و خُداوند، خُدای خُو ره طلب مُونه و آرزوی پادشاهی داوُود ره مُونه؛ اَرے، روزای میِیه که اُونا ترس-و-اِحترامِ خُداوند ره دَ دِلهای خُو جای مِیدیه و از نیکی شی برخوردار مُوشه.

اِدعاها دَ بَلِه اِسرائیل و پیشوایونِ ازوا

۴ ① اَی بَنی اِسرائیل کلامِ
خُداوند ره بِشنَوید، چُون خُداوند دَ خِلافِ
باشِنده‌های امزی سرزمی اِدعا کده
مُوگیه:

"دَ سرزمِین شُمو نَه راستی و
وفاداری وجُود دَره

و نَه ام شِناختِ خُدا.

② مردُم قَسم مُوخوره و دَ قَسم خُو
وَفا نَمُونه؛

قتل، دُزی و زِناکاری دَ

اَوج خُو رَسِیده

و خُونریزی از پُشتِ
خُونریزی رُخ مِیدیه.

③ امزی خاطر سرزمِین شُمو ماتَم
مُونه

و پگِ کسای که دَز شی
زِندگی مُونه

قد جانوَرای بیابو و مُرغَکوی هَوا

و حتیٰ ماهیای دریا دَ حالِ
از بَین رفتو یَه.

④ با وجُودِ ازی، هیچ کس نَباید قد یگدِیگِه خُو دعوا کُنه

و یا دِیگه نفر ره ملامَت کُنه،

چراکه دعوای مه قد شُمو اَسته، اَی پیشوایو!

⑤ شُمو دَ غَیتِ روز مِیلَخشِید

و نَبی ام قد شُمو دَ وختِ شاو مِیلَخشه

و ما آبِه شُمو، اِسرائیل ره

نابُود مُونُم.

⑥ قَوم مه از خاطرِ ناشِنختون مه نابُود شُده؛

ازی که شُمو شِنختو ره رَد کدید

ما ام شُمو ره از پیشوا بُودون خُو رَد مُونُم.

و ازی که شُمو شریعتِ خُدای خُو ره پُرمُشت کدید،

ما ام بچکِیچای شُمو ره پُرمُشت مُونُم.

⑦ هر چِیقَس که اُونا کَلو شُد،

امُوقَس کَلو اُونا دَ ضِد مه
گُناه کد؛

پس ما شِکوه-و-بُزُرگی
ازوا ره دَ شَرم-و-
رَسوایی تَبدِیل مُونُم.

⑧ اُونا قُربانی گُناهِ قَوم مَره خوراک
خُو جور مُونه

و جان‌های ازوا دَ طماعِ
گُناهِ قَوم مه اَسته.

⑨ امزی خاطر چِیزی که سرِ قَوم
میِیه، سرِ پیشوایو ام میِیه:

ما اُونا ره بخاطرِ راه‌ها-و-
رفتارهای ازوا جَزا
مِیدیُم

و اُونا ره دَ سَزای اعمالِ
ازوا مِیرسَنُم.

⑩ اُونا مُوخوره، مگم سیر نَمُوشه؛

اُونا فاحِشه‌گری مُونه،
مگم تِعدادِ ازوا کَلو

نَمُوشه.

چراکه اُونا خُداوند ره ایله
کده

تا خودون ره وَقفِ (۱۱)
فاحِشه‌گری کُنه.

شرابِ کُهنه و نَو عقل ره
از بَین مُوبره.

(۱۲) قَوم مه قد یگ ٹوٹِه چیو مشوَره
مُونه

و تَیاقِ پالگری ازوا بَلدِه

ازوا هِدایت مِیدیه.

چراکه روحِ فاحِشه‌گری اُونا ره گُمراه کده

و اُونا فاحِشه‌گری کده از خُدای خُو رُوی‌گردو شُده.

⑬ اُونا دَ قِیلی‌های کوه‌ها قُربانی مُونه

و دَ بَلِه تِپه‌ها، دَ تَی دِرختِ بَلُوط،

دِرختِ بید و دِرختِ پاشه‌خانه
بُخورِ خوشبُوی مُوسوزَنه،

چراکه اُونا سایِه خُوب
دَره.

امزی خاطر دُخترون شُمو
فاحِشه‌گری مُونه

و بیری‌گون شُمو مُرتکِبِ
زِنا مُوشه.

(۱۴) ما دُخترون شُمو ره وختِیکه
فاحِشه‌گری مُونه

و بیری‌گون شُمو ره
غَیتِیکه زِناکاری مُونه
جَزا نَمِیدیُم،

چراکه مَردا خودون شی قد
فاحِشه‌ها شِشت-و-بَرخاست
مُونه

و قد فاحِشه‌های بُتخانه
قُربانی مُوکُنه.

دَ امزی رقم قَومی که فهم
نَدره تباه مُوشه.

۱۵ اَی اِسرائیل، اگرچِه تُو
فاحِشه‌گری مُونی،

نَیل که یهُودا گُناهکار
شُنه.

دَ عِبادتگاهِ جِلجال نَروِید،

دَ بَیت-آوِن بُر نَشُنِید

و قَسم خورده نَگِید،
'قَسم دَ خُدای زِنده.'

۱۶ رقمِیکه جونه‌گاو سرکَش اَسته،

اِسرائیل ام امُو رقم
سرکَش اَسته.

پس آیا خُداوند مِیتَنه

اُونا ره رقمِ باره‌ها دَ
علَفچَرهای کثه
بِچَرَنه؟

۱۷ اِفرایم قد بُت‌ها یگجای شُده؛

اُو ره تنها بیلِید.

۱۸ وختِیکه شرابخوری ازوا خلاص
شُد،

اُونا زِناکاری ره شُروع
مُونه؛

حُکمرانای ازوا راه‌های
شرم‌آوَر ره کَلو خوش
دَره.

۱۹ باد اُونا ره دَ بال‌های خُو پیچَنده
مُوبره

و اُونا از قُربانی‌های خُو
شرمِنده مُوشه.

قَضاوَت دَ بَلِه اِسرائیل

۵ ① اَی پیشوایو، اِی ره
بِشنَوِید!

اَی خانَوارِ اِسرائیل، تَوَجُه
کنِید!

اَی خانَوارِ پادشاه، گوش کنِید!

چُون قَضاوَت دَ بَلِه شُمو
اَمدَنی اَسته؛

چراکه شُمو دَ مِصفه رقمِ یگ دام
بُودِید

و دَ بَلِه کوهِ تابور رقمِ

یگ جالِ اَوار شُده.

۲ یاغیا دَ کُشتار غَرق اَسته؛

ما پگِ ازوا ره اِصلاح
مُونُم.

۳ ما اِفرایم ره مِینَخشُم،

اَرے، اِسرائیل از نظر مه
تاشه نِییه؛

چراکه فِعلاً اَی اِفرایم، تُو مُرتکِبِ
فاحِشه‌گری شُدے،

اَرے، اِسرائیل نَجِس
شُده.

۴ اعمالِ ازوا اُونا ره نَمیله که پس
سُون خُدای خُو بییه،

چُون روحِ فاحِشه‌گری دَ
وجُودِ ازوا اَسته

و اُونا خُداوند ره
نَمِینَخشه.

۵ غرُورِ اِسرائیل دَ خِلافِ ازُو
شاهِدی مِیدیه؛

اِسرائیل، یعنی اِفرایم
بخاطرِ گُناهِ خُو
مِیلَخشه

و یهُودا ام قد ازوا قَتی
مِیلَخشه.

۶ اُونا رمه‌ها و گَله‌های خُو ره
مُوبره

تا رِضایَتِ خُداوند ره
بِطَلبه،

لیکِن حاصِل کده نَمِیتَنه؛

چُون اُو خود ره ازوا دُور
گِرِفته.

⑦ اُونا قد خُداوند خاینانه رفتار
کده،

چُون اَولادای حرامزاده دَ
دُنیا اَوُرده.

پس آلی جشنِ ماهِ نَوِ ازوا

اُونا ره قد زمِینای ازوا
قتی قُورت مُونه.

⑧ شیپُور ره دَ جِبعه دَ صَدا بیرِید

و شیپُورِ زنگِ خطر ره دَ رامه.

دَ بَیت-آوِن چِیغ-و-شور کنِید؛

پُشت خُو ره توخ کُو، اَی بِنیامِین!

⑨ اِفرایم دَ روزِ جَزا یگ بیرَنه مُوشه.

ما دَ مینکلِ طایفه‌های اِسرائیل

چِیزی ره اِعلان مُونُم که

حتماً واقِع مُوشه.

⑩ رهبرای یهُودا رقمِ کسای شُده

که سنگ-ایشتِه پُلوان‌های

زمی ره تغییر مِیدیه.

پس ما غَضَب خُو ره دَ بَلِه ازوا

رقمِ آو مِیریزَنُم.

⑪ اِفرایم مَورِدِ ظُلم-و-سِتَم قرار

مِیگِیره،

اَرے، دَ وختِ قَضاوَت

جَوجَو مُوشه،

چراکه اُو تصمِیم گِرِفت
که از پُشتِ بُت‌ها
بوره.

⑫ امزی خاطر ما بَلدِه اِفرایم رقمِ
کویه اَستُم

و بَلدِه خانَوارِ یهُودا رقمِ
پوسِیدَگی.

⑬ امی که اِفرایم ناجوری خُو ره دِید

و یهُودا زَخم خُو ره،

اِفرایم دَ آشُور رفت

و بَلدِه طلبِ کومَک دَ
پیشِ پادشاهِ بُزُرگ
شی نفر رَیی کد.

لیکِن اُو شُمو ره شفا دَده نَمِیتَنه

و زَخم شُمو ره عِلاج
نَمِیتَنه.

(۱۴) چراکه ما بَلدِه اِفرایم رقمِ شیر
اَستُم

و بَلدِه خانَوارِ یهُودا رقمِ

شیرِ غُران.

ما خود مه اُونا ره پاره مُونُم و دَ
راهِ خُو مورُم؛

ما اُونا ره گِرِفته مُوبرُم و
هیچ کس اُونا ره
خلاص نَمِیتَنه.

۱۵ ما رَیی شُده پس دَ جای خُو مورُم

تا غَیتِیکه اُونا گُناهِ خُو ره
اِقرار کُنه و رُوی ازمه ره
طلب کُنه.

اُونا دَ وختِ تَنگی-و-مُصِیبت
از تَی دِل از مه کومَک
طلب مُونه،

۶ ① و مُوگیه: ٱبِیید که پس
سُون خُداوند بوری،

چُون اُو پاره کده و اُو مو
ره شفا مِیدیه؛

اُو ضَربه زَده و اُو شِکسته
بَندی مُونه.

② بعد از دُو روز اُو مو ره زِندگی

تازه مِیدیه

و دَ روزِ سِوّم مو ره
اَرخَلجی مُوکُنه

تا مو دَ حُضُورِ ازُو زِندگی
کُنی.

③ پس بِیید که خُداوند ره بِنَخشی

و قد کوشِشِ سخت دَ
شِناختِ ازُو اِدامه
بِدی.

اَمدونِ ازُو بَلدِه کومَک مو رقمِ

واز شُدونِ روز حَتمی اَسته؛

اُو رقمِ بارِشِ اوّل و بارِشِ
آخِر

که زمی ره سیرآو مُونه دَ
بَلِه مو میبه.

۴ اَی اِفرایم، ما قد ازتُو چِیزکار
کنُم؟

اَی یهُودا، ما قد ازتُو
چِیزکار کنُم؟

چُون مُحَبَت-و-وفاداری شُمو رقمِ

آوُرهای صُبح اَسته

و رقمِ شبنمی که دِستی از
بَین موره.

⑤ امزی خاطر ما اُونا ره دَ وسِیلِه
اَنبیای خُو از تِکه-و-پرچه شُدونِ
ازوا باخبر کدُم

و دَ وسِیلِه تورای دان خُو
کُشتونِ ازوا ره اِعلان
کدُم؛

و قَضاوَت مه مِثلِ نُور

روشو بُوده.

⑥ چُون ما مُحَبَت-و-وفاداری
میخایُم، نَه قُربانی؛

و خُدا شِناسی ره از
قُربانی‌های سوختَنی
کده کَلوتر خوش دَرُم.

⑦ لیکِن اُونا عهد ره مَیده کد، امُو
رقم که اُونا عهد ره دَ شارِ آدم
مَیده کد

و دَ اُونجی قد ازمه

خاینانه رفتار کد.

⑧ جِلعاد شارِ گُناهکارا اَسته،

شارِ خُونریزا.

⑨ امُو رقم که راهزَنا دَ کمِینِ مردُم مِیشِینه،

امُو رقم پیشوایو ام راهزَن اَسته؛

اُونا دَ راهِ شِکیم کُشتار مُونه

و مُرتکِبِ جِنایت‌های

تکاندِهِنده مُوشه.

۱۰ ما دَ خانَوارِ اِسرائیل یگ چِیزِ
وَحشتناک ره دِیدیم؛

فاحِشه‌گری اِفرایم دَ
اُونجی اَسته؛ اَرے،
اِسرائیل نَجِس شُده.

۱۱ اَی یهُودا، بَلدِه ازتُو ام وختِ
قضاوَت تعیِین شُده.

۷ ۱ هر وختِیکه ما میخایُم
خوشبَختی‌های قَوم خُو ره پس

بیرُم،

هر وختِیکه ما میخایُم
اِسرائیل ره شفا بِدیُم،

گُناه‌های اِفرایم

و اعمالِ شرِیرانِه سامِره
دِیگه ام بَرمَلا مُوشه؛

چراکه اُونا فریبکاری مُونه،

دُزای شی دَ خانه‌ها دَر
میبه

و راهزَنای شی غارَت
مُوکُنه.

② و اُونا دَ دِلهای خُو فِکر نَمُونه

که ما پگِ شرارَت‌های
ازوا ره دَ یاد خُو
مِیگِیرُم.

آلی اعمالِ ازوا اُونا ره گِردگِیره
کده

و اُونا دَ پیشِ نظر مه
اَسته.

③ اُونا پادشاه ره دَ وسِیلِه شرارَت خُو

و رهبرا ره دَ وسِیلِه دروغ‌های خُو خوش مُونه.

④ اُونا پگ شی زِناکارا اَسته؛

اُونا رقمِ تنُورِ داغ اَسته

که نانبای از شِرَختونِ خمِیر تا رسِیدون شی

ضرُورَت نَدره که آتِش ره

شور بِدیه.

⑤ دَ روزِ جشنِ پادشاهِ ازوا

کټه‌کَلونا از گرمی شراب
ناجور مُوشه؛

و پادشاه ام دِست خُو ره
دِراز کده قد امزُو
رِیشخَندگرا یگ جای
مُوشه.

⑥ دِلهای رِیشخَندگرا رقمِ تنُور اَلّی
اَسته

و دَ شِکار خُو نزدِیک
مُوشه.

تمامِ شاو قار-و-غَضَبِ ازوا آرام
آرام مُوسوزه

و دَ غَیتِ صُبح رقمِ اَلَنگِه
آتِش دَر مِیگِیره.

⑦ پگِ کټه‌کَلونا رقمِ تنُورِ داغ اَسته

و اُونا رهبرای خُو ره
قُورت مُونه.

تمامِ پادشایونِ ازوا سرنِگون شُده

و هیچ کُدَمِ ازوا از مه
کومَک طلب نَمُونه.

⑧ اِفرایم خود ره قد قَوم‌های دِیگه
گٹ مُونه؛

اِفرایم نانِ رُوی تاوه اَسته
که چَپه رُوی نَشُده.

⑨ بیگَنه‌گو قُوَتِ ازُو ره مُوخوره،

لیکِن اُو نَمِیدَنه.

سفیدی دَ مُویای سرِ ازُو تِیت
شُده،

لیکِن اُو نَمِیدَنه.

۱۰ غرُورِ اِسرائیل دَ خِلافِ ازُو
شاهِدی مِیدیه؛

ولے اُو پس سُون خُداوند،
خُدای خُو نَمییه

و باوجُودِ پگِ امزی چِیزا
اُونا طلبگارِ ازُو
نَمُوشه.

۱۱ اِفرایم رقمِ یگ کَوتر

نادو و بےعقل شُده؛

مِصر ره بَلدِه کومَک کُوی مُونه

و دَ پیشِ آشُور کومَک
گِرِفتو موره.

⑫ دَ حالِیکه اُونا موره ما تور خُو ره
دَ بَلِه ازوا مِیندَزُم

و اُونا ره رقمِ مُرغَکوی
هَوا تاه مُونُم

و اُونا ره مُطابِقِ خبری که
دَ جماعتِ ازوا
رَسِیده، اِصلاح مُونُم.

۱۳ وای دَ حالِ ازوا، چُون اُونا از مه رُوی گردو شُده!

نابُودی نصِیبِ ازوا شُنه،
چُون اُونا دَ ضِد مه
شورِش کده!

ما میخایُم اُونا ره نِجات بِدیُم،

ولے اُونا دَ ضِد مه دروغ گُفته مورہ.

۱۴ اُونا از دِل خُو دَ پیش مه فریاد نَمُونه،

بَلکِه دَ بَلِه جاگه‌های خُو
ناله مُونه؛

اُونا بَلدِه غَلّه و شراب خودون ره
زخمی کده از خُدایونِ بیگَنه
کومَک طلب مُونه،

ولے از مه رُوی مِیگَردَنه.

⑮ اِی ما بُودُم که بازُوهای ازوا ره
تعلِیم دَدُم و تقویَت کدُم،

ولے اُونا دَ ضِد مه نقشِه
شرِیرانه کشِید.

⑯ اُونا بَلدِه کومَک هر سُو رُوی مُونه، مگم نَه سُون خُدای مُتعال؛

اُونا رقمِ یگ کمونِ ناقِص شُده.

رهبرای ازوا بخاطرِ زِبونِ بَد خُو دَ وسِیلِه شمشیر کُشته شُده موفته.

امزی خاطر اُونا دَ سرزمِینِ مِصر رِیشخَند مُوشه.

حاصِلِ اِسرائیل گِردباد اَسته

۸ ① شیپُور ره دَ دان خُو بیلِید!

دُشمو رقمِ بُرگُج اَلّی دَ بَلِه خانِه خُداوند میبه،

چراکه اُونا عهد مَره مَیده کده

و از شریعت مه سرپیچی کده.

② اِسرائیل دَ پیش مه فریاد کده مُوگیه،

ʻاَی خُدای مو، مو تُو ره
مِینَخشی!ʼ

③ لیکِن اِسرائیل نیکی ره ایله کده؛

پس دُشمو اُو ره دُمبال
مُونه.

④ اُونا پادشایو ره تعیِین کد، لیکِن
بِدُونِ تاییِدِ ازمه؛

اُونا رهبرا ره مُقرَر کد،
لیکِن بِدُونِ موافِقتِ
ازمه.

اُونا قد نُقره و طِلّای خُو بَلدِه خُو بُت‌ها جور کد

تا باعِثِ نابُودی ازوا شُنه.

⑤ اَی سامِره، بُتِ گوسَلِه تُو رَد شُده.

آتِشِ غَضَب مه دَ خِلافِ باشِنده‌های تُو دَر گِرِفته.

تا کَی اُونا نَمِیتَنه از گُناه

پاک شُنه؟

۶ امُو بُت کارِ اِسرائیل اَسته،

یگ صَنعتگر اُو ره جور

کده؛

اُو خُدا نِییه.

پس گوسَلِه سامِره

تِکه-و-پرچه مُوشه.

۷ چُون اُونا باد کِشت مُونه

و گِردباد دِرَو مُوکُنه.

نَیچه های غَلّه خوشه نَدره

و اُونا آرد نَمِیدیه.

اگه بِدیه ام،

بیگَنه‌گو اُو ره قُورت
مُونه.

⑧ اِسرائیل قُورت شُده؛

و آلی اُونا دَ مینکلِ مِلَّت
ها

رقمِ ظرفای بےاَرزِش
اَسته.

⑨ چراکه اُونا دَ آشُور رفته

رقمِ خَرِ وَحشی که تنها و
سرگردو بَشه؛

اَرے، اِفرایم عاشُقا ره کِرا
کده.

⑩ اگرچِه اُونا عاشُقا ره از مینکلِ
مِلَّت‌ها کِرا مُونه،

ما دَ زُودی اُونا ره

یگجای جَم مُونُم.

اوختە اُونا دَ زیرِ بارِ ظُلمِ پادشاهِ قَوی

خَم شُدە مورە.

(۱۱) وختی اِفرایم قُربانگاه های کَلو بَلدِه تقدِیم کدونِ قُربانی گُناه جور کد،

امُو قُربانگاه باعِث شُد کە اُونا گُناه کُنە.

(۱۲) اگرچِه ما بَلدِه ازوا چِیزای کَلو از

شریعت خُو نوِشته کدُم،

لیکِن اُونا امُو نوِشته‌ها ره
رقمِ یگ چِیزِ عجِیب-
و-غرِیب حِساب کد.

⑬ اگرچِه اُونا قُربانی‌های مَورِدِ پِسَند مَره تقدِیم مُونه

و گوشت شی ره مُوخوره،

لیکِن ما اُونا ره قبُول نَمُونُم.

اینه، ما شرارَت ازوا ره دَ یاد خُو

میرُم

و اُونا ره بخاطرِ گُناه‌های
ازوا جَزا مِیدیُم

و اُونا پس دَ مِصر موره.

۱۴ اِسرائیل خالِق خُو ره پُرمُشت کده

و قصرها آباد کده؛

یهُودا ام شارای دیوالدارِ کَلو جور
کده،

لیکِن ما یگ آتِش ره دَ بَلِه

شارای شی رَبی مُونُم

و اُو قلعه‌های مُستَحکم شی
ره قُورت مُونه.»

جَزای اِسرائیل

۹ ① اَی اِسرائیل، خوشحالی
نَکُو

و رقمِ دِیگه مِلَّت‌ها پُر از
خوشی نَبَش.

چُون تُو فاحِشه‌گری کده از خُدای

خُو دُور شُدے.

تُو مُزدِ فاحِشه‌گری ره دَ
هر خرموجای خوش
دَری.

② خرموجای‌ها و چرخُشت‌های
انگُور دِیگه دَزوا خوراک نَمِیدیه

و شِیرِه انگُور دَ رُوی ازوا
خُشک شُده.

③ اُونا دَ سرزمِینِ خُداوند باقی
نَمُومَنه،

بَلکِه اِفرایم پس دَ مِصر
موره

و دَ آشُور خوراکِ ناپاک
مُوخوره.

۴ اُونا هدیه‌های وُچی کدَنی شرابِ
انگُور دَ خُداوند شیو نَمُونه

و قُربانی‌های ازوا اُو ره
خوش نَمُوکُنه.

قُربانی‌های ازوا رقمِ نانِ ماتَم‌گِیرا
اَسته

و هر کسی که ازوا بُخوره
نَجِس مُوشه،

چُون نانِ ازوا بَلدِه رفعِ گُشنَگی
ازوا اَسته

و دَ خانِه خُداوند اَوُرده
نَمُوشه.

⑤ پس شُمو دَ روزای جشن‌های
تعیِین شُده

و دَ روزای عِیدهای
خُداوند چِیز کار

مُونِید؟

⑥ چُون حتیٰ اگه اُونا از نابُودی دُوتا کُنه،

مردُمِ مِصر اُونا ره جَم مُونه

و دَ مِمفِیس اُونا ره دَفن مُوکُنه.

خزانه های باارَزِشِ نُقرِه ازوا ره بُوٹه‌های سوزَنَک مُوپوشَنه

و دَ خَیمه‌های ازوا که یگ

وخت زِندگی مُوکد

بُوٹه‌های خار بُر

مُوشه.

⑦ روزای حِساب-و-کِتاب اَمَده

و روزای جَزا رَسِیده؛

اِسرائیل اِی ره بِدَنه!

نَبی لَوڈه گُفته شُد

و مردِ صاحِبِ روح،

دیونه،

فقط بخاطرِ شرارَتِ غَدر تُو

و کِینِه کَلوی تُو.

⑧ نَبی از طرفِ خُدای مه دَ اِفرایم پَیره‌دار اَسته،

ولے دامِ شِکارچی دَ تمامِ راه‌های شی وجُود دَره،

حتیٰ دَ خانِه خُدای شی قد ازُو دُشمَنی مُوشه.

⑨ اُونا رقمِ روزای که مردُم دَ جِبعه

فاسِد بُود

دَ فِساد غَرق اَسته؛

اُو شرارَتِ ازوا ره دَ یاد خُو میره

و اُونا ره بخاطرِ گُناه های
ازوا جَزا مِیدیه.

⑩ "ما اِسرائیل ره که پَیدا کدُم

رقمِ انگُورهای بُود که دَ
بیابو اَسته.

ما بابه‌کَلونای شُمو ره که دِیدُم

رقمِ انجِیرِ نَورَسِیده بُود
که شُروعِ فصل شی
اَسته.

لیکِن اُونا دَ پیشِ بُتِ بَعل-فِغور
رفت

و خودون ره بَلدِه یگ چِیزِ
شرم‌آوَر وَقف کد

و اُونا رقمِ معشوقِه خُو
نفرَت‌انگیز شُد.

⑪ شان-و-شَوکتِ اِفرایم رقمِ یگ

مُرغَک پَرواز مُونه؛

از زَیدو، شِکامتُو شُدو و
نُطفه دَ رَحم قرار
گِرِفتو گپ-و-گُفت
نَمُوشه.

⑫ حتیٰ اگه اُونا بچکِیچا ره کٹه
کُنه،

ما اُونا ره بےاَولاد مُونُم،
دَ اندازِه که یگ نفر
ام نَمَنه.

واقعاً، وای دَ حالِ ازوا

غَیتِیکه ازوا دُور شُنُم!

۱۳ اِفرایم ره وختِیکه دِیدُم

رقمِ نِهالِ خُرما دَ زمِینِ
خُوب شَنده شُدُد،

لیکِن آلی اِفرایم باید بچکِیچای
خُو ره بُرو اَوُرده

دَ دِستِ قاتِل بِدیه.“

۱۴ اَی خُداوند، دَزوا بِدی؛

دَزوا چی مِیدی؟

دَزوا رَحمی بِدی که نُقصان مُونه

و پِستونای خُشک-و-
بےشِیر.

۱۵ "تمامِ شرارَتِ ازوا از جِلجال شُروع شُد؛

امزُو خاطر ما دَ اُونجی
ازوا بَدبُر شُدُم.

پس ما بخاطرِ شرارَتِ اعمالِ ازوا

اُونا ره از خانِه خُو هَی
مُونُم.

ما اُونا ره دِیگه دوست نَمِیدَنُم؛

پگِ حُکمرانای ازوا
سرکَش اَسته.

⑯ اِفرایم زَده شُده،

رِیشِه ازوا خُشک شُده

و اُونا ثَمر نَمِیدیه.

حتیٰ اگه اُونا بِزَیه،

ما اَولادِ دوست-دَشتَنی
رَحمِ ازوا ره
مُوکُشُم.“

⑰ خُدای مه اُونا ره از حُضُور خُو
هَی مُونه،

چراکه اُونا از اَیدِ ازُو نَشُد؛

و اُونا دَ مینکلِ مِلَّت ها
سرگردو مُوشه.

۱۰ ① اِسرائیل یگ تاکِ پُرثَمر
بُود

که میوِه پِرَیمو مِیدَد.

هر چِیقَس که میوِه شی کَلو شُد،

اُمُوقَس قُربانگاه‌های کَلو آباد کد؛

هر اندازِه که زمِین شی خُوب شُد،

دَ امزُو اندازه ستُون‌های پرَستِشی پُر زَرق-و-بَرق جور کد.

۲ دِلِ ازوا پُر از حِیله-و-مَکر اَسته؛

آلی اُونا باید جَزای گُناهِ
خُو ره بِنگره.

خُداوند قُربانگاه‌های ازوا ره
خراب مُونه

و ستُون‌های پرَستِشی ازوا
ره تِکه-و-پرچه
مُوکُنه.

③ چُون فِعلاً اُونا مُوگیه:

"مو هیچ پادشاه نَدَری،

چراکه از خُداوند ترس نَمُوخوری؛

راستی، پادشاه بَلدِه مو
چِیز کار مِیتَنه؟"

④ اُونا توره‌های بی‌فایده مُوگیه

و قَسم‌های دروغ خورده

عهدها بسته مُونه؛

امزی خاطر دادخاهی رقمِ
عَلف‌های زاردار

دَ خطهای زمِینِ قُلبه شُده
سر مِیزَنه.

⑤ باشِنده‌های سامِره ترس دَره

که دَ بُتِ گوسَلِه بَیت-آوِن
ضرَر نَرَسه.

ولے وختی مییه که قَوم شی بَلدِه
ازُو ماتَم مِیگِیره

و پیشوایونِ بُت-پرَست
شی بخاطرِ ازُو ناله
مُونه،

بخاطرِ شان-و-شَوکت شی
که ازُو دُور شُده.

⑥ امُو بُت دَ آشُور دَ عِنوانِ تُحفه

بَلدِه پادشاهِ بُزُرگ بُرده
مُوشه.

اِفرایم شرمِنده مُوشه

و اسرائیل از مشوَرِه بُت
خُو رَسوا مُوشه.

⑦ پادشاهِ سامِره

رقمِ قفِ سرِ آو نابُود
مُوشه.

۸ جای‌های بِلندِ آوِن، جای‌های گُناهِ اِسرائیل

خراب مُوشه.

دَ قُربانگاه‌های ازوا

خار و خاشه مُورویه.

اوخته اُونا دَ کوه‌ها مُوگیه، "مو ره بُپوشَنِید!"

و دَ تِپه‌ها مُوگیه، "دَ بَلِه مو کوچ کُنِید!"

۹ "اَی اِسرائیل، تُو از روزای جِبعه
گُناه کده رَیی اَستی؛

تُو دَ امُونجی مَندے.

آیا امُو شرِیرو دَ جِبعه
گِرِفتارِ جنگ نَمُوشه؟

۱۰ ما هر وختِیکه بِخایُم اُونا ره
اِصلاح مُونُم؛

مِلَّت ها دَ خِلافِ ازوا
یگجای مُوشه

تا اُونا ره بخاطرِ دُو گُناهِ

ازوا بسته کده بُبره.

⑪ اِفرایم یگ گوسَلِه تَربیه شُده بُود

که خرمو کُفتو ره خوش
دَشت،

ولے اَفسوس مه اَمَد که دَ گردونِ
نُوربَند شی یُوغ بیلُم؛

لیکِن آلی باعِث مُوشُم که
دَ گردونِ اِفرایم یُوغ
سوار شُنه؛

یهُودا باید قُلبه کُنه

و یعقُوب باید قُلوخ‌های
زمی ره بَلدِه خُو نَرم
کُنه.

⑫ بَلدِه خُو عدالت کِشت کنِید

و رَحمت-و-مُحَبَت دِرَو
کنِید؛

و زمِینِ ناقُلبه شُده ره بَلدِه خُو نَرم
کُنِید،

چُون اینَمی وخت شی
اَسته که خُداوند ره

طلب کنِید

تا اُو بییه و دَ بَلِه شُمو
عدالت بُبارَنه.

⑬ شُمو شرارَت کِشت کده

بےاِنصافی دِرَو کدِید

و ثَمرِ دروغ ره خوردِید.

ازی که شُمو دَ تدبِیرِ خودون خُو

و دَ تِعدادِ کَلوی مَردای
جنگی خُو اِعتِماد

کدِید،

⑭ غَوغای جنگ دَ خِلافِ قَوم شُمو
باله مُوشه

و تمامِ قلعه‌های شُمو
خراب مُوشه،

امُو رقم که شلمان بَیت-اَربیل ره
دَ روزِ جنگ خراب کد

و آبه‌گو قد بچکِیچای خُو
تِکه-و-پرچه شُد.

⑮ بَیت-ئیل باعِث شُد که شُمو

مُرتکِبِ شرارَتِ کٹه شُنِید،

پس دَ دَمِ روز واز شُدو تاج-و-
تختِ پادشاهِ اِسرائیل
کامِلاً از بَین موره.“

مُحَبَتِ خُدا بَلدِه اِسرائیل

۱۱ ① ”وختِیکه اِسرائیل
بَچکِیچه بُود، ما اُو ره رقمِ
باچِه خُو دوست دَشتُم

و باچِه خُو ره از مِصر
کُوی کدُم.

② هر قدر کَلوتر اُونا ره سُون خُو کُوی کدُم،

امُو قدر کَلوتر اُونا از مه دُور رفت.

اُونا بَلدِه بُت‌های بَعل قُربانی تقدِیم کد

و بَلدِه بُت‌های تراش شُده بُخورِ خوشبُوی دُود کد.

③ ولے ما بُودُم که دَ اِفرایم راه رفتو

ره یاد دَدُم

و اُو ره دَ بَلِه بازُوهای خُو
باله کدُم،

لیکِن اُونا نَفامِید که ما
اُونا ره غَمخوری
کدُم؛

④ ما اُونا ره قد ریسپونای مِهربانی
اِنسان

و بَندهای مُحَبَت سُون خُو
کَش کدُم؛

ما دَزوا رقمِ کسای بُودُم

که یُوغ ره از گردونِ ازوا
باله مُونه

و خَم شُده دَزوا خوراک
مِیدیه.

⑤ اُونا دَ سرزمِینِ مِصر پس نَموره،

ولے پادشاهِ آشُور پادشاهِ
ازوا مُوشه،

چراکه اُونا از پس اَمَدو
سُون ازمه اِنکار کد.

⑥ شمشیر دَ شارای ازوا هُجُوم میره

و پُشت بَندهای درگه های شارای ازوا ره مَیده مُونه

و اُونا نقشه‌های ازوا ره باطِل مُونه.

⑦ قَوم مه تصمِیم گِرِفته که از مه رُوی بِگردَنه.

اگرچِه اُونا ره سُون خُدای مُتعال کُوی مُونه،

لیکِن از پگِ ازوا یگ
شی ام باله نَمُوشه که
ببیبه.

⑧ اَی اِفرایم، چِطور تُو ره از دِست
بِدیُم؟

اَی اِسرائیل، چِطور تُو ره
تسلِیم کنُم؟

چِطور مِیتنُم قد ازتُو رقمِ اَدمه
رفتار کنُم؟

چِطور مِیتنُم که تُو ره رقمِ

صَبوئِیم جور کنُم؟

دِل مه دَ درُون مه مِیتَپه

و تمامِ آرامِش مَره آتِش
گِرِفته.

۹ ما قارِ شَدِید خُو ره نَمیرُم

و اِفرایم ره بسم تَباه
نَمُونُم،

چُون ما خُدا اَستُم، نَه اِنسان،

خُدای مُقَدَّس دَ مینکل

شُمو؛

و ما قد غَضَب خُو نَمییُم.

⑩ اُونا از پُشتِ خُداوند موره

و اُو رقمِ شیر غُر مِیزَنه؛

وختِیکه اُو غُر مِیزَنه،

بچکِیچای شی از طرفِ
غَرب لرزِیده مییه.

⑪ اُونا رقمِ مُرغَکو از مِصر

و رقمِ کَوترا از سرزمِین
آشُور لرزِیده مییه.

ما اُونا ره دَ خانه های ازوا جای-
دَ-جای مُونُم.“

اِی ره خُداوند مُوگیه.

گُناهِ قَوم

⑫ اِفرایم مَره قد دروغها محاصِره
کده

و خانَوارِ اِسرائیل قد حیله-و-

مَکر؛

لیکِن یهُودا هنوز قد خُدا قَدم مِیزنه،

قد خُدای مُقَدَّس که وفادار اَسته.

۱۲ ① اِفرایم از پسِ باد خیز مُونه

و تمامِ روز بادِ شَرقی ره دُمبال مُوکُنه؛

اُونا دروغ و ظُلم ره کَلو مُونه؛

قد آشُور عهد بسته مُونه

و روغو دَ مِصر رَیی مُونه
تا دَ پُشتِیوانی ازوا
بییه.

② خُداوند دَ خِلافِ یهُودا ام اِدعا
دَره؛

اُو یعقُوب ره مُطابِقِ
راه‌های شی دَ سَزای
شی مِیرسَنه،

اَرے، اُو ره دَ مُطابِقِ

اعمال شی جَزا

مِیدیه.

③ اُو دَ رَحمِ آبِه خُو از بوربی بِرار خُو گِرِفت

و دَ حینِ جوانی خُو قد خُدا کَش-و-گِیر کد.

④ اُو قد ملایکه کَش-و-گِیر کد و زور شُد،

اُو چخرا کده دَ پیشِ ملایکه عُذر-و-زاری

کد که اُو ره بَرکت
بِدیه؛

خُدا دَ بَیت-ئیل دَزُو ظاهِر شُد

و دَ امُونجی قد ازُو توره
گُفت،

⑤ خُداوند، خُدای لَشکرها

که دَ نامِ خُداوند یاد
مُوشه.

⑥ آلی تُو پس سُون خُدای خُو بیه،

رَحمت و اِنصاف ره دَ
جای بَیر

و دایم دَ اُمِیدِ خُدای خُو
بَش.

⑦ اِفرایم رقمِ سَوداگرای اَسته که دَ
دِست شی ترازُوی غَلَط اَسته

و ظُلم کدو خوش شی
میبه؛

⑧ اُو مُوگیه: "ما غَدر دَولَتمَند
اَستُم،

ما صاحِبِ مال-و-دَولَت
شُدیم.

دَ تمامِ مال-و-دَولتی که حاصِل
کدیم،

هیچ خطای دَز مه پَیدا
نَمُوشه که گُناه
بَشه."

⑨ "ما خُداوند، خُدای تُو اَستُم

که تُو ره از سرزمِینِ مِصر
بُرو اَوُردُم؛

ما تُو ره بسم رقمِ روزای که دَ
چار دَورِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود-و-
باش دَشتی

دَ خَیمه‌ها جای-دَ-جای
مُونُم.

(۱۰) ما قد اَنبیا توره گُفتُم

و ما رویاها ره کَلو کدُم

و از طرِیقِ اَنبیا مَثَل‌ها
گُفتُم.“

(۱۱) دَ جِلعاد شرارَت اَسته،

یقِیناً اُونا گِرِفتارِ چِیزای
باطِل شُده؛

دَ جِلجال اُونا نَرگاوها ره قُربانی
مُونه

و قُربانگاه‌های ازوا رقمِ
کوڈهای سنگ

دَ بَلِه زمِینای قُلبه شُده
وجُود دَره.

⑫ یعقُوب دَ سرزمِینِ ارام دُوتا کد،

دَ اُونجی اِسرائیل بخاطرِ

خاتُو خِدمت کد

و بخاطرِ خاتُو چوپونی
کد.

۱۳ خُداوند دَ وسِیلِه یگ پَیغمبر
اِسرائیل ره از مِصر بُرو اَوُرد

و دَ وسِیلِه یگ پَیغمبر ازُو
حِفاظَت شُد.

۱۴ اِفرایم خُداوند ره سخت غَضَبناک
کده،

پس خُداوند گُناهِ خُونریزی ازُو

ره دَ بَلِه شی میره

و بخاطرِ تحقِیر-و-تَوهِین شی
سَزای شی ره مِیدیه.

قار-و-غَضَبِ خُدا دَ بَلِه اِسرائیل

۱۳ ① وختِیکه اِفرایم توره
گُفت، مردُم مِیلرزِید؛

اُو دَ اِسرائیل جایگاهِ بِلند
دَشت؛

لیکِن بخاطرِ پرَستِشِ بَعل

گُناهکار شُد و مُرد.

② آلی اُونا گُناه کده رَبی یَه

و از نُقرِه خُو بُت‌های
ریختَنده شُده بَلدِه خُو
جور مُونه،

بُت‌های که مُطابِقِ فِکرِ خودونِ
ازوا جور مُوشه

و پگ شی کارِ صَنعتگرا
اَسته.

اُونا مُوگیه: "بَلدِه امزی گوسَله

ها قُربانی کنِید

و امیا ره ماخ کنِید.»

③ امزی خاطر اُونا رقمِ غُبارِ صُبح اَسته

رقمِ شبنمی که دَ زُودی از بَین موره،

رقمِ کاهی که از خرموجای تِیت مُوشه

و رقمِ دُودی که از روزَنه بُر مُوشه.

④ "لیکِن ما خُداوند، خُدای تُو اَستُم

که تُو ره از سرزمِینِ مِصر بُرو اَوُردُم؛

بغَیر از مه نَباید خُدای دِیگه ره بِنَخشی

و سِوای ازمه دِیگه نِجات دِهِنده نِیَسته.

⑤ ما بُودُم که تُو ره دَ بیابو،

دَ زمِینِ خُشک غَمخوری

کدُم.

⑥ وختِیکه اُونا ره چَرَندُم، سیر شُد؛

و غَیتِیکه اُونا سیر شُد،
دِلِ ازوا مغرُور شُد؛

و امزی خاطر اُونا مَره
پُرمُشت کد.

⑦ پس دَ خِلافِ ازوا رقمِ شیر مُوشُم

و رقمِ پلَنگ دَ سرِ راه دَ
کمِین مِیشِینُم

۸ و رقمِ خِرسی که چُوچه‌های شی بُرده شُده بَشه، دَ بَلِه ازوا حَمله مُونُم

و پردِه دِلِ ازوا ره پاره مُوکنُم؛

ما دَ اُونجی رقمِ شیر اُونا ره قُورت مُونُم

و رقمِ حَیوانِ وَحشی اُونا ره تِکه-و-پرچه مُوکنُم.

۹ اَی اِسرائیل، تُو نابُود مُوشی،

چراکه تُو دَ ضِدِ ازمه، دَ
ضِدِ مَدَدگار خُو
اَستی.

۱۰ آلی پادشاهِ تُو کُجا یَه که تُو ره دَ
تمامِ شارای تُو نِجات بِدیه،

و حُکمرانای تُو،

که تُو دَ بارِه ازوا گُفتی،

'دَز مه پادشاه و حُکمرانا
بِدی؟'

⑪ ما دَ وختِ قار خُو دَز تُو پادشاه دَدُم

و دَ غَیتِ غَضَب خُو اُو ره گِرِفتُم.

⑫ شرارَتِ اِفرایم جَم شُده

و گُناهِ شی ذخِیره شُده.

⑬ دَردها رقمِ دَردهای خاتُونی که مِیزَیه دَ بَلِه ازُو میِیه،

لیکِن اُو دَ وخت مُناسِب

خود ره دَ جای بُر شُدونِ نِلغه‌گو
نَمِیرَسَنه،

چُون اُو یگ باچِه نادو
اَسته.

⑭ آیا اُونا ره از چنگِ عالمِ مُرده‌ها
بازخرِید کنُم؟

آیا اُونا ره از مَرگ نِجات
بِدیُم؟

اَی مَرگ، بَلاهای تُو کُجا اَسته؟

اَی عالمِ مُرده‌ها، تباهی تُو

کُجا یَه؟

دِلسوزی-و-مِهربانی از
چِیمای مه تاشه شُده.

⑮ اگرچِه اُو دَ مینکلِ نَیزار تازه
اَسته،

لیکِن بادِ شَرقی میبه،

یگ باد از طرفِ خُداوند
از بیابو باله مُوشه

و مَنبِع آوِ ازُو ره خُشکَلجی مُونه

و چشمِه ازُو خُشک
مُوشه.

اَرے، خزانه‌های تمامِ
چِیزای قِیمَتی ازُو
غارَت مُوشه.

⑯ سامِره سَزای گُناهِ خُو ره مِینگره،

چراکه اُو دَ ضِدِ خُدای خُو
شورِش کده؛

اُونا دَ وسِیلِه شمشیر کُشته شُده
موفته،

نِلغه‌گونِ ازوا لَغه-مال مُوشه

و کَورِه خاتُونوی شِکامتُوی
ازوا پاره مُوشه.“

دعوَت دَ توبه

۱۴ ① اَی اِسرائیل پس سُون
خُدای خُو بیه،

چُون تُو بخاطرِ گُناهِ خُو
لخشِیدے.

② توره‌ها ره قد خُو گِرِفته پس سُون

خُداوند بِبِید

و دَزُو بُگِید:

"تمامِ گُناه های مو ره بُبَخش

و عُذر مو ره از رُوی
لُطف قبُول کُو

و مو ثَمرِ لَبای خُو ره
تقدِیم مُونی.

③ آشُور نَمِیتَنه مو ره نِجات بِدیه

و مو دَ بَلِه اَسپها سوار

نَمُوشی که خود ره
نِجات بِدی؛

مو چِیزای ره که کارِ دِستای مو
اَسته،

دِیگه نَمُوگی، "خُدای
مو."

چُون یَتِیما تنها از تُو
رَحمت نصِیب
مُوشه."

④ خُداوند مُوگیه: "ما سرکشی ازوا

ره اِصلاح مُونُم

و اُونا ره بےاِنتها دوست
مِیدَنُم،

چُون قار مه از بَلِه ازوا
دُور شُده.

⑤ ما بَلدِه اِسرائیل رقمِ شبنم مُوشُم

و اُو رقمِ گُلِ سوسَن گُل
مُوکُنه

و رقمِ سَروِ لِبنان
رِیشه‌های خُو ره

مُودَوَنه.

⑥ شاخچه‌های شی تِیت مُوشه،

نُوربَندی شی رقمِ دِرختِ زَیتُون

و خوشبُویی شی رقمِ سَروِ لِبنان مُوشه.

⑦ مردُم بسم دَ تَی سایِه ازُو زِندگی مُونه،

و رقمِ سابِق گندُم کِشت مُوکُنه.

اُونا رقمِ تاکِ انگُور گُل مُونه

و آوازِه ازوا رقمِ شرابِ
لِبنان پَخش مُوشه.

⑧ اَی اِفرایم، ما نَمیخایُم که تُو
دِیگه قد بُت‌ها سر-و-کار دَشته
بَشی!

ما اَستُم که جواب مِیدیُم
و نظرِ لُطف مُونُم،

ما رقمِ دِرختِ صَنوبَر تَر-و-تازه
اَستُم؛

ثَمر تُو از مه دَ وجُود
میبه.“

۹ کِی دانایی دَره؟ اُو مِیتنه امی
چِیزا ره بُفامه؛

کِی فامِیدگی دَره؟ اُو مِیتنه دَ
امزیا پَی بُفته؛

چُون راه‌های خُداوند راست اَسته

و آدمای عادِل دَزوا قَدم
مِیزَنه،

لیکِن خطاکارا دَزوا مِیلَخشه.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090
afghanbibles.org © آزرگي